

NU EN STRAKS

NIEUW SEIZOEN

Van de wercklieden in den wyngaert
Franciscus Huberti (1630-1687)

Arbeiders van het elfde uur
Want met het koninkrijk der hemelen
gaat het als met een landeigenaar
die 's morgens heel vroeg eropuit ging
om arbeiders te huren voor zijn wijngaard.
Hij werd het met de arbeiders eens
over een denarie per dag
en stuurde hen naar zijn wijngaard.
Toen hij rond het derde uur eropuit ging,
zag hij nog andere mensen zonder werk
op het marktplein staan.
Hij zei tegen hen:
"Ga ook naar mijn wijngaard,
en ik zal betalen wat billijk is."
En ze gingen.
Rond het zesde en het negende uur
ging hij weer en deed precies zo.
Toen hij rond het elfde uur eropuit ging,
zag hij nog andere mensen staan,
en hij zei tegen hen:
"Waarom staan jullie hier de hele dag
zonder werk?"

Matteüs 20, 1-8

GEBEDI
Heer, die aen u wercklieden
Alle ledigheyt doet vlieden
En naer uwen wyngaert gaen
Om daer arbeyt t'onderstaen
Geeft dat ick daer soornwercke,
Dat g'in t'eynd myns leven maken
Cont dat ick voor mynen loon
Heb verdient des hemels croon.
Amen

REDACTIE

e-mail: redactie.nuenstraks@zonnet.nl
 R. Kuin-Ooijevaar, S.Koopmanstr. 107 Tel.: 582893

E. Botman, S. Koopmanstraat 122 Tel.: 581068

E. van Dort, Rietvink 8 Tel.: 582840

Typiste: U. Steltenpool-Koortens

Illustraties: P. Brandsen

Drukwerk: F. Dudink

Voorblad: T. de Hoogt

Pastorie: Dorpsstraat 71 Tel. 581268

Pastor: J. Suidgeest

Pastor Maria Voss

Olympiaweg 42

tel: 582093

BELANGRIJK

Voor afspraken met, vragen en mededelingen aan pastor Suidgeest per telefoon is de beste tijd om te bellen:

MAANDAG t/m VRIJDAG 's morgens tussen 9.30 uur en 10.00 uur en 's avonds tussen 18.00 uur en 18.30 uur.

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

VAN DE REDACTIE

Er is veel gebeurd in onze parochie sinds de uitgave van het pinksternummer van Nu en Straks. Pastor Suidgeest heeft maar liefst 15 keer een in memoriam moeten schrijven. Dat betekent even zoveel keren verdriet en medeleven rondom het afscheid van een dierbare.

Toch moeten we weer verder met elkaar, het nieuwe seizoen staat weer in de startblokken. Er staan weer allerlei activiteiten op de rails. Wat dacht u van een orgelconcert tijdens de nationale orgeldag, of de Westfrieze bedevaart naar Heiloo of luisteren en meedoen met het Jambo-koor. Misschien wilt u zich wel verdiepen in de Islam om te horen of dat een angst is of een uitdaging. Het kan allemaal, het is maar net waar je van houdt. En als u het wat rustiger aan wilt doen ga dan eens op de koffie bij de koffiedames van Werenfried, ze hebben u deze keer het een en ander te vertellen in hun interview.

We hopen dat alle werkgroepen weer enthousiast aan het nieuwe seizoen zullen beginnen. Allemaal veel succes toegewenst.

INHOUD

Liturgische agenda.....	3
Thema van de Maand	4
Een nieuw seizoen.....	4
Nieuws en activiteiten	5
Nieuws van het parochiebestuur.....	5
Miggepickke	5
Het orgel	6
Jambokoor	6
Westfrieze bedevaart	7
Vredesweek september	7
Kerkhofnieuws	7
Jeugd en jongerenhoek	8
Mening over afwezigheid Kindernevendienst	8
Reactie vanuit het Parochiebestuur	8
Vormen	8
Viering 20 jaar JeePee	9
Kerk en samenleving	9
Wereldwinkel	9
Wij geven om elkaar (PCI).....	9
Wereldmissiemaand	10
Missie zendingskalender 2006.....	10
Gedicht: Horen zien en.....	11
In gesprek met Werkers van Werenfried	11
Pater Antoon Bakker svd	14
Familieberichten	14
In memoriam.....	14
Gedoopt/getrouwd/jubileum.....	18
Voor de kinderen	19
Kleurplaat	20

Stichting Hulpverlening
 vanuit de Westfrieze Kerken
 kantoor: Joh.Poststraat 26
 1628 CC HOORN
 0229 271684

GAAT U VERHUIZEN?

Help onze administratie. Geef uw verhuizing tijdig door met een verhuiskaart of met deze bon

Achternaam.....

Voorletters of fam.....

Voor ongehuwden: man / vrouw.....

Huidig adres.....

Postcode/plaats.....

Nieuw adres.....

Postcode/Plaats.....

Verhuisdatum.....

LAAT 'T WETEN!

Bezorgadres: brievenbus pastorie

In het weekend zijn de vieringen in de kerk:
zaterdag om 19.00 uur,
zondag om 10.00 uur.

Op zondag is er om 11.30 uur
Doopgelegenheid, na afspraak.

In de week zijn de vieringen in 'De Inzet' op:
woensdagavond om 19.00 uur,
de eerste vrijdag van de maand, 's morgens om
09.30 uur.

Op de eerste zondag van de maand is er na
afloop van de viering van
10.00 uur in 'De Inzet'
gelegenheid om een **kop
koffie** te gebruiken. Van harte
welkom!

10 - 11 september:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering met
Wognums Mannenkoor.
Pastor J.Suidgeest.
zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering
met Heren v/h koor.
Pastor M.Voss.

17 - 18 september: VREDESZONDAG

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering
met Jambokoor.
Pastor J.Suidgeest.
Bijzondere themaviering
aan het begin van de
Vredesweek. (zie blz. 6)
zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering
met Herenkoor.
Groep Medemblik.

24 - 25 september:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering
met Heren v/h koor.
Pastor M.Voss.

zondag 10.00 uur: Eucharistieviering
met Dameskoor.
Pastor J.Suidgeest.

1 - 2 oktober:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis met
Dameskoor-Onderdijk.
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering
met Dames v/h koor.
Pastor M.Voss.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering
met Herenkoor.
Pastor H.Bollen.

8 - 9 oktober:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering
met Fanfarecorps
St.Caecilia en Heren v/h
koor. Groep Wervershoof.
zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering
met Regio-koor.
Groep Wervershoof.

15 - 16 oktober:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering
met Kinder/Jeugdkoor.
Pastor J.Suidgeest.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering
met Herenkoor.
Pastor J.Suidgeest.

22 - 23 oktober: WERELDMISSIEDAG

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Woord-Communieviering
met liederen (Regio-
koor). Pastor M.Voss.
zondag 10.00 uur: Eucharistieviering
met Gemengd koor.
Pastor J.Suidgeest.

29 - 30 oktober: ALLERHEILIGEN

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: Eucharistieviering
met Gemengd koor.
Pastor J.Suidgeest.

zondag 10.00 uur: Woord-Communieviering met Heren v/h koor.
Pastor C.Koning.

2 november: ALLERZIELEN

woensdag 19.30 uur: Gedachtenisviering van onze dierbare overledenen, met Herenchoor. Pastor J.Suidgeest.

OKTOBERLOF

In de oktobermaand is er op zondagavond het oktoberlof. Vanuit voorafgaande jaren kennen we dit samenkomen in onze kerk. We bidden de tientjes van de rozenkrans, afgewisseld met gebedsintenties. Er is reden genoeg om te bidden voor de noden in de wereld en voor onze eigen intenties. Er is koorzang en samenzang. Het Mariabeeld krijgt een eigen plaats, met passende versiering en kaarsen. Er is Uitstelling van het Eucharistisch Brood in de monstrans en zegen. De aanvangstijd is steeds: zondagavond om 19.00 uur. Van harte welkom in dit samenkomen, een rustig moment in de vooravond.

EEN NIEUW SEIZOEN

De maanden die voor ons liggen hebben dezelfde naam als vorig jaar: september, oktober, november. De lengte van elke maand is hetzelfde als in andere jaren: september 30 dagen, oktober 31 dagen, enz. In het woord 'herfst' komt het beeld naar voren van daling van temperatuur, donker weer, mist, regen, op weg naar de winter, herkenbaar uit andere jaren. Nog wel meer zal hetzelfde zijn in vergelijking met

vorig jaar of eerdere jaren. Toch spreken we van een nieuw seizoen.

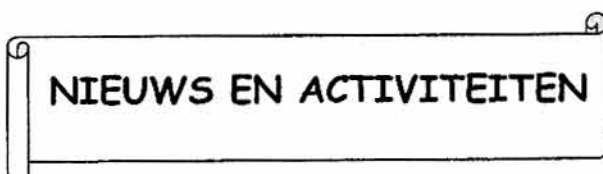
Dat nieuwe heeft met de invulling van de dagen te maken, met wat we er nú van (kunnen en willen) maken.

De maand september kunnen we aankleden met herkenbare woorden: Nationale Ziekendag, Orgelmiddag, Jambokoor, Vredesweek, Bedevaart naar Heiloo, Raad van Kerken-avond. Oktober heeft weer andere woorden. In deze woorden gaat het om een toepasselijke en waardevolle invulling, als het kan onze eigen invulling. Als we na verloop van tijd, of na afloop zeggen: het was de moeite waard, dan hebben we het wáár gemaakt. Dan waren we er met belangstelling, inzet, aandacht, aanwezigheid. We hebben ons eigen steentje bijgedragen. Dat kán enige moeite hebben gekost, juist daarom de moeite waard!

De eerste repetities en enkele bijeenkomsten zijn er al geweest. De scholen zijn begonnen. We zijn weer thuis na de vakantietijd die achter ons ligt. Ook de kerk mag ons weer een vertrouwd thuisgevoel geven in de vieringen van het weekend of op andere momenten.

Deze uitgave van 'Nu en Straks' neemt ons mee naar een begin, naar de start van een nieuw seizoen. Laten we met de nodige inzet op weg gaan. Met een stuk samenwerking en eigen inbreng kan er veel goeds tot stand komen, als een waardevolle bijdrage voor de gemeenschap hier. Dank voor dat alles, met de wens van een goede start, gericht naar het nieuwe seizoen, een goed seizoen!

Pastor J. Suidgeest

NIEUWS VAN HET PAROCHIEBESTUUR

In ons blad 'Nu en Straks' is 'Nieuws van het Parochiebestuur' een vast onderdeel. Het is bedoeld als informatie, als een stuk verantwoording naar buiten toe. Het Parochiebestuur vergadert eenmaal per maand, in principe op de tweede maandag van de maand. In de

vergadering komen de grote lijnen van het parochielevens samen: de pastorale taakvelden en verschillende materiële zaken zoals onderhoud, financiën, werk in en rond de kerk. Het bestuur bestaat uit 9 personen, aangevuld met een notulist. In de volgende uitgave van 'Nu en Straks' nemen we de draad weer op met een kort verslag van activiteiten, plannen, bijzonderheden, enz.

In de achter ons liggende zomerperiode willen we noemen dat de Gemeente op 20 juli jl. een gebruiksvergunning heeft gegeven betreffende onze Werenfriedkerk. Aan de eisen van brandveiligheid wordt voldaan. In voorafgaande tijd is daaraan gewerkt.

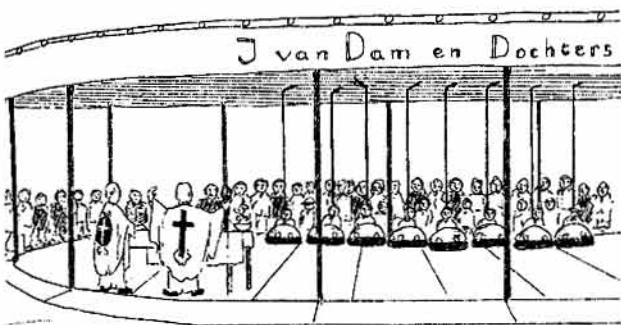
Een ander belangrijk punt is de vernieuwing van de elektrische bedrading in de kerk. Na storing en inspectie is gebleken dat de oude bedrading af was, in slechte staat en niet meer voldeed aan de huidige maatstaven. De nieuwe bedrading door heel de kerk heen is inmiddels aangebracht, ons inziens een verstandig besluit.

Over de volle breedte van de pastorie heeft de voortuin, vlak tegen de muur, een mooie opknappbeurt gekregen. Dank bijzonder aan de tuinmannen voor hun aandeel hierin.

In augustus hebben we op informele wijze, met dankbaarheid afscheid genomen van een lid binnen het bestuur: van mevr. Clemie Koopman-Kelderman. Haar termijn van 1x4 jaar was verstreken. Ze heeft afgezien van een tweede periode om persoonlijke redenen, met alle respect. In haar opvolging (al eerder genoemd) heten we welkom: mevr. Afra v.d. Werf-Wildoër. Een welkom met alle vertrouwen, goede wensen en voldoening. Het gaat om het secretariaat.

MIGGEPIKKE:

Strijd tegen malaria op kermis Wervershoof

"Maak het waar, armoe de wereld uit". Dat was de toezegging van 189 wereldleiders in 2000 met als realisatiedatum het jaar 2015. Pastor Sjaak de Boer leidde gistermiddag in de botsautotent van de familie Van Dam, op de

kermis samen met pastor J. Suidgeest de "kermis-mis".

Voordat het kermisgeweld losbarstte drukte Sjaak de Boer zijn gehoor op het hart dat iedereen de daad bij het woord moet voegen. De wereldleiders hebben in 2000 wel beloofd om de armoede te halveren voor 2015, maar vijf jaar later is het niet duidelijk of dat streven gehaald gaat worden. „Fair betekent kermis in het Engels, maar het is ook het woord voor rechtvaardig. Geloven heeft slechts zin als je ook wat doet om de wereld te verbeteren", stelde Pastor Sjaak.

Warchild ambassadeur Joseph Banguera zong tijdens de viering het door hem gecomponeerd nummer 'My life has changed'. De 28-jarige Banguera was tien jaar lang in zijn land op de vlucht voor het geweld van de burgeroorlog in Siera Leone. Nu studeert hij aan het conservatorium in Rotterdam. Tijdens concerten heeft hij op diverse podia in de wereld al aandacht gevraagd voor de armoedebestrijding.

Na de viering werd tijdens de kermisborrel op de speelplaats van de school geld (**ruim 2600 Euro!!!!**) opgehaald voor de bestrijding van malaria. Grandioos. In ruil voor giften werden er gele vliegenmeppers uitgedeeld.

Een heel goed stukkie muziek (bedankt jongens) zorgde mede voor een heel gezellige sfeer.

Daarna werden de zorgen voor de arme bewoners van de wereld even vergeten. In Wervershoof was het tijd om te kermis te gaan.

We willen alle mensen, die op wat voor manier dan ook, hebben meegeholpen om het geheel te doen slagen, ontzettend bedanken. Het was grandioos te ervaren wat er allemaal "zomaar" werd gedaan.

Mocht u alsnog een bijdrage voor dit goede doel willen geven: 3689.48.870 t.n.v. Auxilia, werkgroep Brasili-ja. Uw gift is van harte welkom.

Kijkt u ook eens op www.brasili-ja.com

HET ORGEL

Op zaterdag 10 september a.s. is het voor de vierde achtereenvolgende keer de jaarlijkse "Nationale Orgeldag". Deze valt ook nu weer samen met Open Monumentendag.

De Werenfriduskerk is geopend tussen 12.00 en 17.00 uur. Ook zal het orgel dan worden bespeeld.

Ter gelegenheid van de Nationale Orgeldag zal 's avonds nog een concert plaatsvinden. Pieter Rynja zal dan het orgel bespelen. Ter afwisseling van de orgelmuziek treedt het Wognums Mannenkoor op, o.l.v. Jan van der Leek.

In de daaraan voorafgaande viering van 19.00 uur, zal het Wognums Mannenkoor acte de presence geven, me orgelbegeleiding door Pieter Rynja

Pieter Rynja is inmiddels een goede bekende. Niet alleen bespeelt hij regelmatig tijdens vieringen het orgel, ook heeft inmiddels een compositie van zijn hand tijdens een concert in De Werenfriduskerk op 3 juli jl. zijn wereldpremière beleefd.

Dit werk, "Rapsodie voor Trombone en Orgel (fantasie voor luchtinstrumenten)", werd uitgevoerd door Harry en Rolf Hoogenberg.

Het Wognums Mannenkoor viert dit jaar het 25-jarig bestaan. Het koor werd in 1980 opgericht door dirigent Jan Stam. Sedert 2001 zwaait Jan van der Leek de muzikale scepter. Het repertoire is overwegend klassiek.

Tijdens de viering op zaterdag 10 september zingt het koor de vaste gezangen van de "Kleine orgelsolomis" van Joseph Haydn.

Daarnaast nog enkele composities van Schubert, en een "Pater noster" op oosterse wijze.

Tijdens het concert wat daarna volgt zal het koor liederen van o.m. Schubert, Beethoven en een enkele negro-spiritual ten gehore brengen.

Zaterdag 10 september:

12.00 - 17.00 uur: kerk open met orgelspel

19.00 uur: Eucharistieviering m.m.v. Het Wognums Mannenkoor

20.30 uur: Concert door organist Pieter Rynja en het Wognums Mannenkoor

JAMBO-KOOR : 17 september a.s.

JAMBO is een Afrikaans koor in West-Friesland en wel sinds 1991. De naam JAMBO betekent zoveel als 'hallo' of 'hee', een begroeting.

Al dansend en klappend komen de koorleden van achteruit de kerk binnen terwijl het lied Haya Haya gezongen wordt. De aanwezigen beginnen dan, geïnspireerd door het enthousiasme van het koor, mee te klappen. De koorleden zijn vrolijk gekleed in Afrikaanse kledij.

JAMBO zorgt zo voor een warme, bruisende maar ook ontroerende sfeer d.m.v. deze zang, dans en cultuuroverdracht. Het koor hoopt zo in de viering iedereen een stuk Afrikaanse warmte te laten voelen.

Het koor is ontstaan in 1991. Toen in 1988 pater Kees Spil uit Zuidermeer werd vermoord in Uganda, toen kwam vanuit het bestaande koor Vivace in de Zuidermeer het idee om tijdens een herdenkingsdienst wat Afrikaanse liederen te zingen. Enthousiast geraakt door de sfeer en het niveau van het koor kwamen er vanuit West-Friesland vele verzoeken om mee te mogen zingen. Daaruit werd uiteindelijk in 1991 het JAMBO-koor geboren.

Onder de plezierige en stimulerende leiding van dirigent Teun Steur en begeleid door een professioneel combo zingt dit ong. 80 leden tellende koor ongeveer 6 x per jaar. Elke laatste vrijdag van de maand wordt er geoefend om nieuwe liederen in te studeren. Als uitgangspunt voor een uitnodiging wil het koor graag dat de viering in het teken staat van de Derde Wereld. De teksten komen uit verschillende Afrikaanse landen en bevatten verschillende Afrikaanse talen/dialecten.

Door het grote succes van het koor en vanwege het 10 jarig bestaan, werd besloten om een nieuwe CD op te nemen. Deze CD is in oktober 2001 uitgebracht. Veel van de liederen die erop staan worden ook gezongen tijdens de dienst.

De dienst wordt afgesloten met het Afrikaanse volkslied, waarbij we de aanwezigen vragen te gaan staan.

Vooraf en tijdens de dienst wordt er uitleg gegeven over de inhoud van de viering en de betekenis van symbolen die gebruikt worden. Het is een waar genoeg om mee te zingen in een koor met zo'n warme en krachtige uitstraling.

Ter afsluiting:

Het JAMBO-koor zingt in onze Werenfriduskerk in de themaviering van zaterdag 17 september a.s., aanvang 19.00 uur.

De Wereldwinkel is deze avond aanwezig. U bent met vele anderen van harte welkom.

WESTFRIESE BEDEVAART

Dit jaar is de Westfriese Bedevaart naar Onze Lieve Vrouw ter Nood in Heiloo op zondag 18 september 2005.

Om 12.15 uur: plechtige Eucharistieviering. Mgr. J. Punt, bisschop van Haarlem, is hoofdcelebrant en predikant. De zang wordt verzorgd door het parochiekoor uit Spanbroek.

Om 14.15 uur: Uitstelling van het Allerheiligste met stille aanbidding.

Om 14.45 uur: Bidden van de rozenkrans.

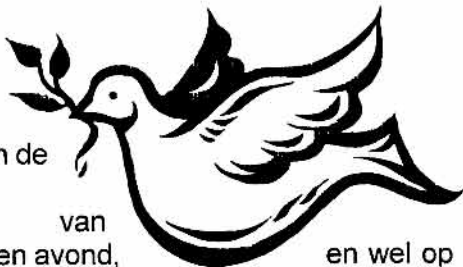
Om 15.00 uur: Plechtig Lof met Sacramentsprocessie. Voorganger is Vicaris J. Vriend uit Laren. Het fanfarecorps St.Caecilia uit Zwaag begeleidt de liederen tijdens deze viering.

In de middag is er gelegenheid om het Sacrament van Boete en Verzoening te ontvangen, van 13.30 tot 14.45 uur.

In de kerk hangen posters met o.a. informatie over aparte treintijden.

VREDESWEEK - SEPTEMBER

De plaatselijke Raad van Kerken organiseert in de jaarlijkse Vredesweek van september een avond, woensdag 21 september a.s. Plaats van samenkomen is de dagkerk in de r.k. parochiekerk op Andijk-West. Het aanvangsuur is 20.00 uur.

Het onderwerp op deze avond is:

DE ISLAM: ANGST? OF UITDAGING!

De gemiddelde Nederlander heeft angst voor de islam. Is dat terecht of komt het door onbekendheid met de wereld van de islam?

Deze avond wil de heer Jaap Bönker ons een en ander vertellen over de islam als godsdienst en leefwijze. Ook staat hij stil bij de moslims in Nederland (Hoeveel mensen in ons land zijn eigenlijk moslim?) En tenslotte: Hoe stellen we ons op als kerk? Waar ligt de uitdaging?

Jaap Bönker is directeur van de AWZ (Arabische Wereldzending), afd. Nederland. (Ook is hij gesprekspartner bij het zendingsoverleg van de Prot. Kerk in Nederland)

De heer Bönker reist regelmatig naar Israël en met name ook naar de Arabische gebieden, waar de spanning tussen islam en jodendom voelbaar is.

Van harte welkom op deze avond, met informatie en gedachtewisseling over een zeer actueel thema op dit moment.

Raad van Kerken,
Andijk-Onderdijk-Wervershoof-Zwaagdijk

KERKHOFNIEUWS

Dat het kerkhof er verzorgd uitziet is een algemene wens. Dat geldt voor de graven, de paden, het groen. Dat geldt voor het geheel. De tuinmannen doen hun best met hun aanpak. De nabestaanden van overleden dierbaren bezoeken de graven, in een eigen regelmaat, met een bloemetje of grafstuk. Ook zij doen hun best in de verzorging van het graf. Het kerkhof blijft een bijzondere plaats voor allen die erbij zijn betrokken.

Kort geleden hebben de tuinmannen weggehaald wat achter verschillende grafstenen is terechtgekomen aan vazen, plasticbakjes, restplanten, enz. Het gaf een rommelige aanblik. Het is nu weer netjes. Daarom een vriendelijk en ook dringend verzoek dat de families zelf in de gaten houden en ervoor willen zorgen dat verdorde planten/bloemen, vazen of bakjes op een gegeven moment worden verwijderd, om mee naar huis te nemen (vazen, bakjes eventueel voor hergebruik) of in de rolemmer te doen. Dank voor ieders medewerking als een bijdrage voor een goed verzorgd geheel.

Kerkhofcommissie

JEUGD EN

JONGERENHOEK

Ingezonden

MIJN MENING OVER DE AFWEZIGHEID VAN DE KINDERNEVENDIENSTEN

Verbazing toen ik ontdekte dat er geen kindernevendiensten meer georganiseerd werden. Begrip natuurlijk voor de vrijwilligers waarbij de motivatie verdwijnt omdat de belangstelling minimaal is. Toch ook irritatie omdat dit zomaar geruisloos gebeurt. Waarom biedt een kerk wel aan kinderen eerste communie te laten doen, terwijl aan nazorg niet wordt beantwoord? Terwijl het ene niet zonder het andere kan, mijn inziens. Mensen gaan zelden nog naar de kerk, ook de ouders van kinderen die behoren tot de doelgroep van de kindernevendienst. Ikzelf ben ook zo'n ouder die nooit naar de kerk gaat, zelfs met kerst niet. De behoefte daarvoor ontbreekt bij mij. Neemt niet weg dat ik er bewust voor gekozen heb mijn kinderen te laten dopen en ze daardoor kennis te laten maken met het christelijke geloof. Een belangrijke beweegreden daarvoor was dat ik zelf als kind het als zeer verrijkend heb ervaren; de weg naar de eerste communie, de weg naar het vormen en natuurlijk de kindernevendiensten. Ik besepte dat als ik mijn kind die weg ook wilde laten gaan, ik om kerkbezoek tenslotte niet heen kon. Een kind van 7 kun je immers niet alleen naar een kerkdienst sturen. Dus ik heb daar diverse keren gezeten op zondagochtend. Ik zag het als mijn plicht en maakte van de nood een deugd: ik kwam er heerlijk even tot rust, een stukje bezinning in de hectische week. Soms had mijn dochter er geen zin in, maar mijn sterke argument bleef altijd: 'als je niet naar de kindernevendienst gaat, hoef je ook geen eerste communie te doen, want dat heeft geen zin'. Nu sta ik met mijn mond vol tanden. Het feest van de eerste heilige communie is een feest van de vele cadeaus geworden en daar houdt het bij op.....

Na afloop van de kindernevendienst zei ze trouwens altijd dat ze het leuk gevonden had. Of ik mijn twee andere kinderen eerste communie laat doen, is nog maar de vraag. Nogmaals: ik vind dat het ene niet zonder het andere kan. Wil je kinderen kennis laten maken met een religie en daarbij normen en waarden bijbrengen is het belangrijk dat kinderen daarbij zelf actief meedoen. Een kindernevendienst biedt die mogelijkheid en is daarom onontbeerlijk voor een opvoeding waarin het geloof deel uitmaakt, vind ik.

Een ouder van een 8-jarig kind (naam bij de redactie bekend)

REACTIE VANUIT HET PAROCHIEBESTUUR

Het is te prijzen dat vanuit de gemeenschap iemand onder woorden brengt het jammer te vinden dat de Kindernevendiensten (nagenoeg) verdwenen zijn. Daarmee verbonden de wens en het zoeken naar mogelijkheden om, misschien op een andere manier, een vervolg te vinden. (Met de leiding van dit moment zal er uiteraard over gesproken worden). Als de voorbereiding op de Eerste Communie weer gaat beginnen, dan kan de Kindernevendienst daarin en daarna een steviger plaats krijgen, met gespreide hulp van ouders. Dat is een idee. Dan spreken we over het jaar 2006. Een vraag daarmee verbonden is: kunnen we niet eerder aan de slag en dit seizoen erbij betrekken? Het zou mooi zijn als het vanuit deze brief op gang komt: onderling gesprek, ideeën, bundeling van krachten, een haalbare invulling (bijv. eenmaal per maand), gedeelde verantwoordelijkheid, enz. In het volgende nummer van 'Nu en Straks' een vervolg, misschien zelfs iets concreets!

VORMEN

In september gaat de werkgroep Vormen weer beginnen met de voorbereidingen van het vormsel voor de kinderen die in 2006 gevormd gaan worden. De datum van het vormen is nog

niet bekend. Dit wordt zo spoedig mogelijk bekend gemaakt.

De ouders, van de kinderen die met de voorbereidingen mee willen doen en geen onderwijs volgen op de basisscholen in Wervershoof, kunnen contact opnemen met Carolien Ruiter, tel: 0228 582350

Werkgroep Vormen

1985 JP 2005

VIERING 20 JAAR JEEPEE

Zaterdag 28 mei begon met mooi weer en een stralend zonnetje. De start van de middag-activiteit was om kwart over één vanaf de Schoof. Verschillende mensen van de begeleiding gingen steppen of fietsen via een mooi uitgestippelde route naar het Nesbos. De organiserende feestcommissie had gezorgd voor plaids om op te zitten en lekkere hapjes en drankjes. Daarna werd er thuis omgekleed en wat gegeten.

Om zeven uur begon de Eucharistieviering met medewerking van het AOW-jongerenkoor. Het was een hele mooie dienst, geleid door pastor Suidgeest.

Daarna was er feest in de Schoof voor alle jongeren en hun leiding. Dit werd goed bezocht door alle JeePee-ers. We kregen bezoek van KaaBee (Kees Botman), die de lachers op zijn hand had. Het was grandioos, helemaal in het teken van onze jongeren en JeePee!! Iedereen heeft ontzettend genoten.

Op deze dag en avond kijken we met goed gevoel terug.

Het was voor ons allemaal een mooie afsluiting van het JeePee-seizoen 2004-2005.

Feestcommissie, hartelijk bedankt voor het organiseren van deze zeer geslaagde dag en avond.

Begeleiding JeePee 2003.

KERK EN SAMENLEVING

WERELDWINKEL

Als je de hagelslag (van het merk Fair Trade) proeft, doe dan eens je ogen dicht. Goede

kans dat je wegdroomt naar de bossen van het tropische Ghana in Afrika. Daar woont Ama. Haar familie verbouwt cacao. 's Ochtends gaat de vader van Ama met een vlijmscherp mes op pad. Daarmee hakt hij de cacaovruchten van de bomen. Op een open plek in het bos snijdt hij de vruchten open en haalt de cacao bonen er uit. De cacao verkoopt hij het liefst aan Fair Trade. Die betaalt een goede prijs, zodat Ama naar school kan. En Fair Trade maakt er hagelslag van. Misschien wel de allerlekkerste hagelslag van de hele wereld.

FAIR TRADE: het huismerk van de Derde Wereld.

De Wereldwinkel staat weer op de najaarsmarkt van **donderdag 15 september**.

**WIJ GEVEN OM
ELKAAR!**

Zit u in financiële nood?

Of heeft u plotseling een grote financiële tegenvaller, Terwijl u altijd al de eindjes aan elkaar moet knopen?

De Parochiële Caritas Instelling (P. C.I.) kan u daar misschien bij helpen.

Bel: de heer K. van der Werf
tel. nr.: 0228-583731

Geloof u in stille armoede?

Geloof u in financiële nood waarin een mens kan verkeren?

EN WILT U HELPEN?

U kunt ons financieel steunen.

P. C. I. Wervershoof bankrekeningnummer
36.89.50.654

Zodat wij met elkaar om elkaar kunnen geven.

WERELDMISSIEMAAND 2005

Verlos ons van het kwade

Missiezondag, dit jaar op 23 oktober, is voor de katholieke geloofsgemeenschap over heel de wereld een dag van gebed en offergaven voor de missie. Hoe arm ook. Zelfs de parochies in de Derde Wereld brengen wat geld bijeen. Vaak krijgen ze meer geld terug dan ze inzamelden. Dit is te danken aan de solidariteit van alle gelovigen over heel de wereld.

Deze Wereldmissiemaand wordt onze aandacht gevraagd voor het vredes- en verzoeningswerk van de katholieke kerk in de conflictgebieden in de Derde Wereld. Heel aansprekend zien we dit in Noord-Oeganda. Al meer dan twintig jaar is een guerrillaoorlog gaande waarbij zo'n 25.000 kinderen tegen hun wil als soldaat zijn ingezet. Onder dwang hebben ze mensen gemarteld en vermoord. Eenmaal ontsnapt uit de groene hel hebben deze kleine veteranen de grootste moeite om weer kind te kunnen zijn.

De kerk van Noord-Oeganda, onder leiding van de moedige bisschop John Baptist Odama, helpt deze ex-kindsoldaten om met zichzelf en hun medemensen in het reine te komen. Ze stimuleert verzoeningsrituelen, biedt traumahulp en vakopleidingen waardoor deze kinderen weer in de samenleving kunnen worden opgenomen.

Op de posters in onze parochie zien we ex-kind soldaten die hun oude soldaten tenue verbranden. Het is hun manier om de nachtmerrie uit het verleden kwijt te raken.

De poster voor Wereldmissiedag van de kinderen, op 2 oktober, laat ex-kindsoldaat Joe zien die nu doel punten scoort in plaats van mensen af te knallen.

Het zijn beelden die hoop geven. Allemaal staan we voor de droom van een andere, goede wereld. Maar de werkelijkheid ziet er vaak niet zo mooi uit. Een vuistslag wordt beantwoord met een vuistslag, een kogel met een kogel. Maar het kan ook anders, en het ge-

beurt! Mensen stappen over de grenzen van hun eigen leed heen. Ze nodigen anderen uit om dat ook te doen. Samen maken ze het wonder zichtbaar van een wereld zoals God die bedoelt.

Wit u zien hoe mensen van de kerk, op tal van plekken in de Derde Wereld, in woord en daad getuigen van de Blijde Boodschap van Christus? Tijdens Wereldmissiemaand ligt in onze kerk een gratis blad voor u, MISSIO WERELDWIJD. U leest en ziet hoe ex-kindsoldaten in het reine komen met zichzelf, hun familie en hun clan. Ex-kindsoldaten maakten van oude geweerkogels kruisjes. Via dit blad kunt u in het bezit komen van zo'n kruisje. Het is een uniek geloofssymbool van vrede en verzoening voor alle mensen, waar ook ter wereld.

MISSIEZENDINGSKALENDER 2006

De Schreeuw uit Latijns-Amerika

De Schreeuw is een brede beweging van mensen die de geschiedenis in Latijns Amerika wil keren. Zij stelt de sociale uitsluiting van mensen aan de orde en bestrijdt deze. Het zijn daden van naasten liefde verbonden met de navolging van Christus en, soms ten koste van hun leven, door onnoemlijk veel zendingen en missionarissen behartigt.

MISSIE-ZENDINGSKALENDER 2006
DE SCHREEUW UIT LATIJNS-AMERIKA
PROTEST-AFFICHES VAN PAVEL ÉGÜEZ

Bestel nú! prijs: € 6,-
CMC Mensen met een Missie
Postbus 16442, 2500 BK Den Haag
Tel. (070) 313 6700, cmc@cmc.nu, www.cmc.nu

Pavel Égüez

'De Schreeuw van de Uitgesloten'. El Grito, kreeg een gezicht van de Ecuadoriaanse kunstenaar Pavel Égüez (46 jaar). In zijn muurschilderingen laat hij alle vormen van ontbering en armoede door sociale, economische en raciale uitsluiting zien. Hij blijft echter niet staan bij het lijden en het protest. Égüez getuigt in zijn werk ook dat de uitgesloten zelf de verdediging hebben opgenomen van de vrede, van het milieu, van de diversiteit.

Identiteit

Sinds 1999 stelt Pavel Ěgüez zijn talent in dienst van De Schreeuw. 'Mijn werk brengt tot uitdrukking wat onder de mensen leeft en ondersteunt hen in hun verwachtingen. Ik zoek naar de relatie, de harmonie tussen de mens en de rijkdom van de natuur, tussen de mensen onderling in hun diversiteit en tussen de mens met God. Want in Latijns-Amerika is God overal aanwezig. Christen-zijn hoort bij onze identiteit. Als ik Jezus afbeeld, schilder ik hem niet als een mysterieuze, onaantastbare figuur maar als een levende persoon die uit solidariteit de mensen in hun leefwereld beschermt.'

Andere wereld

Met de afbeeldingen in de Missie-Zendingskalender laat Pavel Ěgüez aan Nederland zien hoe het geloof mensen in Latijns-Amerika beweegt om zich niet bij geweld en uitsluiting neer te leggen. Hij laat zien hoe in Latijns-Amerika kunst zich verbindt met de nieuwe sociale bewegingen. Hij wil vooral laten zien wat er in zijn Latijns-Amerika aan de hand is. In de hoop dat zijn werk helpt ontdekken dat een andere wereld mogelijk is.

Waar te koop?

De Missie-Zendingskalender 2006
De Schreeuw uit Latijns-Amerika is vanaf
1 september voor € 6,00 te koop bij:

J. Neefjes-Goossens, Dorpsstraat 202,
Wervershoof, tel: 0228 – 581579

HOREN, ZIEN EN...

Ik had zo graag gewild, mijn God
dat ik U één keer goed kon horen.
Maar wellicht liet ik U niet goed aan bod
en sprak U tegen dovemansoren.

'k Had stil de wens, nét als het horen
dat ik één glimp van U mocht zien.
Maar wellicht ben ik U uit het oog verloren
en hield U het daarom voor gezien.

Misschien God, schiep U deze kloof
om op mijn bezieling grip te krijgen
zodat het mysterie van het geloof
gehoor en zicht krijgt in mijn...zwijgen

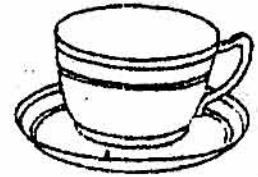
Wilma van Ophem-van der Meer ©2005

WERKERS VAN WERENFRIED

U vraagt zich misschien wel eens af, wat dat koffiekopje betekent voor in dit blad bij de Liturgische agenda.

Of wat die mensen gaan doen die op de Eerste Zondag van iedere maand na de kerkdienst van 10.00 uur naar de pastorie wandelen.

Wat daar zoal gebeurt kunt u lezen in dit interview dat de redactie maakte met de koffiedames die maandelijks in "De Inzet" als gastvrouw optreden en u van harte een kopje koffie aanbieden.

In gesprek met de koffiedames: Fien Sneeboer Rood, Riet van der Velden-Buis en Truus Bakker-van Leijen.

Hoe is het koffieuurtje ontstaan?

Ongeveer 10 jaar geleden is "De nieuwe Inzet" in gebruik genomen. Er werden ook weer doordeweekse kerkdiensten gehouden. Toen is besloten om na de Eerste Vrijdagviering, de kerkgangers die dat wilden, na afloop een kopje koffie aan te bieden.

(Juffrouw) Rie Nieuweboer is daarmee begonnen. Wij hielpen na afloop al met afwassen. Het was heel gezellig. Kort daarna werd besloten om ook na de viering van de Eerste Zondag van de maand een koffie-uurtje te houden.

Piet Neefjes, toenmalig lid van het Parochiebestuur kwam bij Fien Sneeboer-Rood langs om te vragen of ze die taak als koffiedame samen met Rie Nieuweboer op zich wilde nemen. Vier jaar later is Riet van der Velden-Buis er bij gekomen. Jenny Kaatee heeft het ook een poos gedaan. Jammer genoeg gaat het met de gezondheid van Rie Nieuweboer niet zo goed, dus is Truus Bakker-van Leijen er bij gevraagd.

We vinden het heel jammer dat Rie niet bij dit interview aanwezig is, ze is toch de oprichtster van deze werkgroep.

Wat is het doel van het koffie-uurtje.

Dat moet je maar aan pastor Suidgeest vragen. Wij hebben daar nooit over nagedacht, we doen het gewoon.

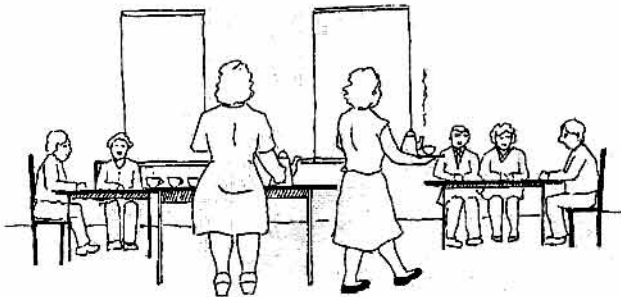
Pastor Suidgeest: Doel van het koffie-uurtje is: Contact, ontmoeting onderling. Er zijn mensen bij bijvoorbeeld die na een viering 'alleen' thuis-komen. Zij vinden het fijn om met anderen samen nog even te praten. Het valt op hoe gezellig de mensen het vinden. Hartelijk welkom dus!

Wat is de taak van een koffiedame?

Tafels klaarzetten, koffie zetten en inschenken, vooral zorgen dat het gezellig is, en na afloop opruimen en afwassen.

Welke personen komen daar?

De groep mensen die er komt is jammer genoeg niet zo groot, sommigen komen alleen, maar er zijn ook echtparen. Het zijn wel vaak dezelfde personen. We denken dat veel mensen het niet weten. Het is echt een aanrader hoor, hoe meer zielen hoe meer vreugd. Er kunnen best nog wat mensen bij.

Het is heel gezellig maar er kunnen best nog wat mensen bij

Hoe lang duurt het koffieuurtje na de zondagsvieringmis?

Net zo lang als de mensen zelf willen. We sturen ze niet weg. Soms zitten ze zo gezellig te praten dan wordt het wel eens wat later. "Ze krijgen wel een koekje bij de koffie hoor en als het groepje erg klein is ga ik twee keer rond", zegt Fien.

Bij welke gelegenheden is het mogelijk om koffie te drinken?

Op de eerste zondag en eerste vrijdag van de maand is er gelegenheid voor een koppie en op aanvraag na een doopviering. In de vakantieperiode is er geen eerste vrijdagviering.

Acht jaar geleden vroeg iemand of het doopfeest in "De Inzet" gevierd mocht worden, omdat het in huiselijke kring niet mogelijk was. In overleg met het Parochiebestuur is toen een bescheiden doopfeest in "De Inzet" ontstaan. Rie Nieuweboer, Jenny Katee en Riet Buis wilden dat wel verzorgen. Het eerste doopfeest was van Merel Grent op 23 februari 1997.

Daarnaast zijn er incidentele aanvragen zoals een gezellig avondje voor de koorleden van het dames en heren koor.

Bij de inzamelavond van de kerkbalans in "De Inzet" staat de koffie ook klaar, daar zorgt Riet altijd voor. "Pastor Suidgeest vraagt wel eens aan mij": "Riet red je het alleen?" "Ja hoor", zeg ik dan: "als je moin maar wat koetele leite in m'n oigen bedoeninkie den komt 't wel goed". Als Riet koffie moet verzorgen vraagt ze wel eens: "moeten de bakkies ook op tafel"?

Met hoeveel mensen werken jullie?

Onze groep bestaat op dit moment uit drie mensen, daar zou best nog iemand bij kunnen. De koffie na de viering op de 1° zondag van de maand verzorgen Fien en Truus samen.

Na een doopviering zijn we met drie personen, dan is Riet er bij omdat er dan veel mensen zijn. Soms is er een groep van 50 of meer personen. Dat is eigenlijk te veel. Dan kunnen mensen beter een andere gelegenheid zoeken, wij hebben daar de accommodatie en de mensen niet voor. Het is toch allemaal vrijwilligerswerk.

Als we mensen tekort hebben of zelf verhinderd zijn, helpen Tonny Haakman of Thea Bakker wel eens mee.

Zijn er kosten aan verbonden?

Of er door de parochie kosten worden berekend voor een doopfeest of dat het een vrijwillige bijdrage is dat weten wij niet. Wat ons zelf betreft zijn er geen kosten aan verbonden. Wij doen alles vrijwillig. De mensen zijn wel dankbaar hoor, soms krijgen we een doosje chocola of iets dergelijks.

Voor de koffie na een doopviering brengen de ouders wel zelf koekjes of gebak mee voor de familie of vrienden en wat lekkers voor de kinderen. Wij hebben voorkeur voor een plak cake of een koek bij de koffie, want gebak of een taart is altijd zo'n knoeiboel om te snijden. Als er na afloop iets over is, zetten wij het bij pastor Suidgeest in de koelkast voor de tuinmannen (of pastor Suidgeest), die lusten op dinsdagochtend wel een lekker "snokkeltje" bij de koffie, aldus Riet Buis.

Werken jullie met een rooster.

Nee dat niet, Wij worden vrijdag gebeld als er zondag een doopje is met koffie na. Fien heeft haar vaste taak op Eerste Zondag en Eerste Vrijdag van de maand. Voorheen deed ze dat met Rie Nieuweboer en nu met Truus.

Is het leuk om te doen?

Ze vinden het heel leuk om te doen, maar er moet geen misbruik van ons gemaakt worden. Als de groep na een doopje te groot is zullen we er meer hulp bij moeten hebben, anders wordt het te zwaar voor ons. Een doopje op zondagochtend is leuk om te doen, maar zondagmiddag doen we het niet meer. Dat is teveel een inbreuk op ons eigen gezinsleven.

Is er nog iets leuks te vertellen

Het was wel leuk om voor het 40-jarig priesterfeest van pastor Suidgeest een blad te versieren voor het feestalbum van alle werkgroepen. Fien heeft samen met Rie Nieuweboer het blad gemaakt. Ze heeft daarvoor het hele Douwe Egberts boekje uitgeknipt met voorwerpen die op koffie betrekking hadden.

Er staan in het keukenkastje degelijke kopjes voor vergaderingen en zo, maar wij gebruiken altijd de feestelijke kopjes voor de koffieuurtjes.

Riet vindt de kinderen bij een doopje altijd erg leuk.

Voor de koffie na de oecumenische kerstzangdienst op een zondagmiddag in december, neemt Fien altijd kerstpapier mee voor de tafels en waxinelichtjes, dat is heel gezellig.

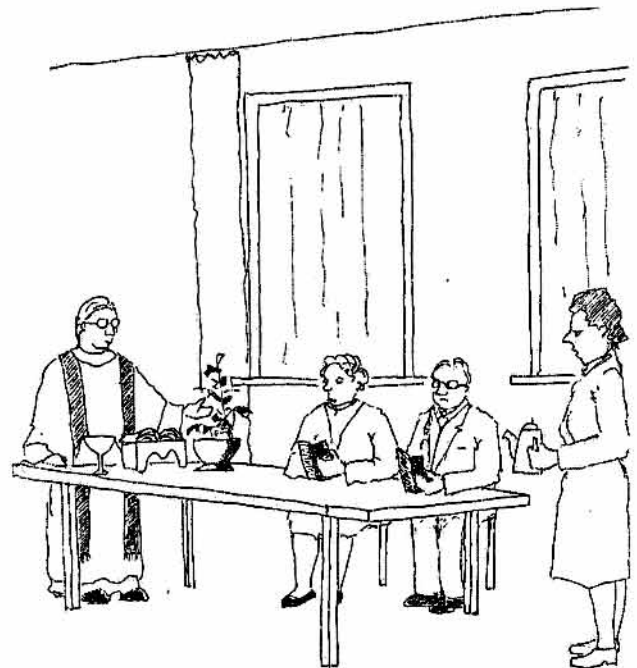
Als we voor het dames- of herenkoor de koffie verzorgen op hun feestavond dan doen ze er ook een glaasje bij. Als we dan schaaltes zoeken voor de chips of een zoutje dan zitten

we gewoon in de kast van pastor Suidgeest te "streunen". Dat vindt hij wel goed hoor. Van het dames- of herenkoor krijgen we altijd een aardigheidje of een bloementje, dat is wel leuk.

Er zijn nu allemaal nieuwe kleedjes op tafels in "De Inzet", het ziet er heel gezellig uit.

Pastor Sjaak de Boer is ook eens met een delegatie uit Den Haag bij ons op de koffie geweest. Hij was op doorreis naar de Flora in Bovenkarspel. De mensen uit Den Haag kwamen echter drie kwartier te laat, Sjaak werd al ongerust.

We zorgen ook altijd voor koffie als de vrienden van het Gregoriaans komen zingen in de kerk

De laatste tijd kerken we in de VIP-room en dan meteen aan de koffie, gezellig hoor!

De laatste tijd kwamen er maar weinig mensen naar de Eerste Vrijdagviering. Dan kerkten we in de VIP-room, zo wordt de bestuurskamer genoemd. We zitten dan mooi om de tafel en kunnen daarna zo aan de koffie, heel gezellig hoor.

Fien had al een paar keer aan pastor Suidgeest gevraagd of hij in Binding bij de kerkberichten er bij wil zetten dat je op eerste vrijdag ook koffie krijgt na de dienst. "Je moet wel een beetje reclame maken vind ik, maar hij deed het vast niet, de donderstien", aldus Fien. Maar hij heeft zijn leven gebeterd, het staat nu wel in Binding!

De redactie dankt de koffiedames voor het gesprek en wenst ze nog vele gezellige koffieuurtjes toe. We hopen dat dit interview de drempel heeft verlaagd om ook eens een koppie te halen in "De Inzet" bij Fien, Truus en Riet. Als u denkt: ik zou ook wel willen helpen, af en toe kunnen ze best hulp gebruiken.

PATER ANTOON BAKKER S.V.D. (Societas Verbi Divini)

Pater Antoon Bakker priesterzoon van onze parochie St. Werenfried na zeventig jaar priesterschap overleden

18 augustus 1935 werd pater Antoon Bakker tot priester gewijd en werd hij tevens opgenomen in de missie congregatie van het Goddelijk Woord s.v.d. Dit gebeurde in de kapel van het missiehuis en opleidingscentrum voor priesters te Teteringen.

Pater Bakker is vanaf september 1936 tot en met mei 1993 als missionaris werkzaam geweest in Indonesië. Hij was daar parochiepastor, deken, rector, verschillende malen regionaal overste en nam deel aan het generaal kapittel te Rome. Ook was hij godsdienstleraar en docent Engels aan de universiteit van Surabaya. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is hij drie jaar geïnterneerd geweest in het jappenkamp.

Na zeventig priesterjaren, heeft de jubilaris samen met familie en goede vrienden zijn priesterfeest gevierd dat begon met een eucharistieviering uit dankbaarheid, waarin hij zelf nog het Onze Vader in het Indonesisch heeft meegezongen. De viering werd gevolgd door een gezellig samenzijn. De jubilaris was zelf heel dankbaar dat hij dit nog mee mocht maken. In dankbaarheid hebben wij samen dit feest gevierd op donderdag 18 augustus 2005. Wij zijn blij dat pater Antoon Bakker (94 jaar) de laatste tijd van zijn leven de weldadige zorg heeft genoten in het voormalig missiehuis te Teteringen, thans zorgcentrum "Zuiderhout", Slechts een week na zijn mooie feest is hij op 25 augustus teruggeroepen tot zijn hemelse Vader. Hij is op 29 augustus begraven in Teteringen.

N. Kramer-Bakker

FAMILIEBERICHTEN

IN MEMORIAM

Op 1 mei 2005 is in Hoorn op 78 jarige leeftijd overleden **Maria Theresia (Riet) Schoorl-Neefjes**. Het was na inleveren van levenskracht in de situatie van haar levensavond, waarvan de laatste jaren in Huize Lindendael. Zij heeft daar de goede verzorging ontvangen die ze niet kon missen.

Ze maakte deel uit van een groot gezin, op 19 januari 1927 geboren. Ze had thuis een eigen en onmisbare plaats, vol aandacht en zorg voor de anderen. Haar ambitie lag in de verpleging. Na de opleiding werkte ze in het ziekenhuis in Alkmaar en in Hoorn. Ze werd op handen gedragen. Ze leerde in die tijd haar man, Jan Schoorl, kennen. Het werd in hun huwelijksjaren een gezin, met twee dochters. Door problemen met gezondheid van haar echtgenoot volgde een verhuizing naar Haarlem. Na het leven op de boerderij werd het daar, voor vele jaren, een sigarenzaak. In de verdere tijd werd haar man ziek. Een verhuizing volgde naar Wervershoof. Moeilijke tijden zijn het voor haar geweest: het overlijden van haar man en een ernstige ziekte die haar dochter Ineke overkwam. Haar overlijden kwam op de leeftijd van 32 jaar, in het ziekenhuis in Alkmaar. Dat was heel veel om te verwerken. Zelf moest ze ook inleveren. Een verhuizing volgde naar een van de Aanleunwoningen hier. Door een val kwam ze in het ziekenhuis, voor 4 maanden. Lindendael werd haar laatste thuis. Ze klaagde niet. Binnen familiekring kreeg ze veel bezoek, ook van anderen. Dat deed haar goed. Op 1 mei kwam er stilte over haar leven.

Op 7 mei hebben we in de Uitvaartliturgie afscheid van haar genomen en haar gebracht naar haar laatste rustplaats, in het familiegraf, bij haar man.

Op 2 mei 2005 is in Huize St.Jozef overleden **Maria Neefjes-Spruit**, op de gezegende leeftijd van 95 jaar. Een dankbare herinnering is er aan een beminde moeder en oma. Het is herinnering aan haar levensweg op Zwaagdijk-Oost. Het beeld komt naar voren van gastvrijheid, graag mensen over de vloer. Ze hield van schoon en goed, een waar middelpunt. Eens was er de verhuizing naar de overkant van de weg, naar een huis met de toepasselijke naam 'de

Oversprong', met haar man, heerlijk wonen, heel tevreden. Het overlijden van haar man na vele jaren van vertrouwd samen zijn gaf een hele verwerking. Ze was sterk vanuit een diep geloof, ook met haar woord: de dood hoort bij het leven. Ze probeerde niet te klagen. Ze was vindingrijk, zocht invulling van de dagen in de vrouwenbond, de soos, in kaartplezier en winkelen in Hoorn. Ze ging graag op bedevaart naar Kevelaar. Dat heeft ze vele jaren gedaan.

In de verdere levensjaren werd haar gezondheid minder. Ze kon minder zien, minder horen. Het gaf vereenzaming en soms ook angst. De verhuizing naar Huize St.Jozef was een verstandig besluit. De dagverzorging vond ze fijn. Haar 95ste verjaardag was voor haar een dankbaar en feestelijk moment binnen gezin en familiekring. In de laatste fase van haar leven werd het stiller en kwam er een definitieve stilte over haar leven. Ze was ervoor klaar, zoals ze zelf zei. De Avondwake was in onze kerk, de Uitvaartliturgie was in de St.Jozefkerk in Zwaagdijk-Oost, met dankbare woorden. De begrafenis daarna bij haar man op het kerkhof aldaar, op 6 mei.

Op 5 mei 2005 is in Huize Nicolaas te Lutjebroek overleden **Thames Wijnker**, op de leeftijd van 97 jaar. Zijn leven is rustig als een kaarsje uitgegaan, zijn levensvoltooiing. In 1908 geboren betekent, dat zijn levensweg lang is geweest. Vertrouwd beeld was zijn wonen op de kleine boerderij aan het begin van de S.Koopmanstraat. Dat was het ouderlijk huis, later met zijn broers, als laatste van de broers nu overleden. In het volle leven was er het veebedrijf. Hij heeft het lang volgehouden: thuis, op het erf, met zijn werk, eigen tuintje, nog op de fiets. Zijn laatste levensjaar was in Huize Nicolaas. Hij was er tevreden. Daar kwam er stilte over zijn leven. In de afscheidsliturgie hebben we gekozen voor een lezing, met daarin aandacht voor de natuur: wolken aan de hemel, regen over het land, letten op de wind. Het schijnen van de zon, het zaaien en oogsten, genieten van iedere nieuwe dag. Dat is: houden van het buitenleven, de wisseling van de seizoenen goed kennen, de vruchtbaarheid van het land. Het is de natuur van onze Westfriese omgeving. Dat alles, in het leven van Thames Wijnker opgenomen, totdat zijn dromen kleiner werden, onbewerkte aarde, de boerderij geen functie, de dieren weg, alleen nog herinnering. Thames mag rusten in een hemel zonder grenzen. Op Hemelvaarts morgen kwam er stilte over zijn leven, van donker naar licht, op weg naar het licht van de eeuwige dag.

Op 9 mei hebben we van hem afscheid genomen en hebben we hem gebracht naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof

Op 15 mei 2005 is in het ziekenhuis in Hoorn overleden **Ton Zwan**, op de leeftijd van 62 jaar. Hem

gedenken deden we in de Avondwake en de Uitvaartliturgie. Het was nabije herinnering aan zijn laatste levensfase, in de aanvangstekst van de circulaire genoemd: zijn terugval in gezondheid, ernstige ziekte, terugval in contact, een starende blik. Daarbij niet kunnen helpen. De verzorging was nodig, in verpleeghuis en ziekenhuis. Er was herinnering aan het voorafgaande leven, in ons midden hier. Worsteling in de nacht, zo hoorden we het zeggen in een van de lezingen. De nacht, op weg naar de dageraad, op weg naar de dag. Gezelligheid zoeken in het leven met elkaar. Ons richten naar wat we belangrijk vinden, wat de moeite waard is, herkenbaar, een blijvende herinnering. Heel ons leven is een balanceren tussen donker en licht, tegenvallers en meevallers, zonnig en somber, eenzaamheid en gemeenzaamheid, ziek en gezond, je leeg voelen en je voldaan voelen, rusteloosheid ervaren en rust vinden. Dat is in ons aller leven, ook in het leven van deze beminde vader, opa, broer en zwager aanwezig geweest.

In Avondwake en Uitvaartliturgie waren we samen om te gedenken, om te herinneren, om afscheid te nemen, om verbondenheid en troost te ervaren. Op 19 mei was na de Uitvaartliturgie de begrafenis op het kerkhof. Hij, Ton, moge rusten in vrede.

Op 15 juni 2005 is in Hoorn overleden **Johanna Maria (Annie) Sneek**, op de leeftijd van 74 jaar. Zorg was er om haar gezondheid de laatste tijd van haar leven, en ook in de langere tijd daarvoor. De circulairewoorden spraken daarvan, en van Annie zelf zoals zij met haar ziek-zijn is omgegaan, met geloof en overgave. Dat gaf troost. De circulaire sprak van haar levensweg met de toepasselijke woorden, in herinnering gekozen: een leven vol liefde en zorgzame arbeid. Dat was met dankbaarheid bijna 75 jaar samen, als zus, enige zus, temidden van haar broers. Daarmee kregen woorden als: liefde en zorgzame arbeid een extra betekenis vanwege een eigen zorgende taak in het gezin, naast haar ouders, en later ook voor haar ouders en het gezin.

Foto's van degenen die haar dierbaar waren, stonden de laatste dagen in de ruime kamer van het Hospice-opvanghuis in Hoorn. Ze kon ernaar kijken. Ze zag wie haar waren voorgegaan. Ze zag wie ze achter zou laten. Het deed haar veel. Een klok aan de wand was de klok van thuis, met vertrouwde wijzerplaat, verwijzing naar invulling van uren, dagen, de tijd van haar eigen leven, op weg naar blijvend, eeuwig leven, zoals ze vol vertrouwen geloofde. Het is de eeuwigheid, waar het leven zelf gevuld is met altijd dag, met licht en vrede.

In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid van haar genomen met toepasselijke woorden. Daarin dank om de betekenis van haar leven. Op 18 juni was de crematie in het crematorium in Schagen.

Op 18 juni 2005 is in het ziekenhuis in Hoorn onverwacht overleden **Barbara Johanna Josephina (Bartha) van den Berg**. Ze bereikte de leeftijd van 85 jaar. Ze is geboren in Noordwijkerhout. Later volgde een verhuizing naar IJmuiden. Haar vader had daar een bloemenzaak. Ze koos ervoor om in de bloemenzaak van haar ouders te gaan werken. Later heeft ze de winkel overgenomen. Ze kon prachtig bloemschikken. Ze had er een talent voor om er letterlijk een bloeiende zaak van te maken, met handelsgeest en plezierige aanwezigheid. Later volgde er een verhuizing naar Alkmaar.

Vanaf 1980 - wat dichterbij wonend - kwam er een trouwe regelmaat in bezoek aan haar zus Ina, hier in Wervershoof. Ze had een natuurlijke gave om sfeer te scheppen en het gezellig te maken. In 1995 werd ze onverwacht getroffen door een ernstige terugval in gezondheid, een herseninfarct. Het was tijdens bezoek aan haar zus in Wervershoof. De overstap wagen naar het Verzorgingshuis St.Jozef stond haar aan. Het zijn mooie jaren geworden, elkaar een steun, veel voor elkaar mogen betekenen. Het heeft verschillende jaren mogen duren, tot het moment dat moeder Ina overleed. Dat was in het jaar 2003. Voor tante Bartha een hele verandering en verwerking. Het blijde van haar karakter bleef, een positieve kijk op het leven, dat alles heeft velen goed gedaan. Onverwacht kwam er stilte over haar leven. Op 22 juni hebben we met herinneringen en dankbaarheid afscheid genomen. De crematie was daarna in het crematorium in Hoorn.

Op 19 juni 2005 is overleden in Huize St.Jozef **Maria Elisabeth Emma (Rie) Kolenberg-Sistermans**. Ze bereikte de leeftijd van 83 jaar. Rustig is ze ingeslapen, met herinneringen aan haar als een zorgzame, beminde en liefdevolle moeder, oma en overgrootoma. Ze kwam uit een groot gezin. Daarin groeide ze op en groeide ze uit tot een grote, sterke vrouw, altijd optimistisch. De jaren van haar leven waren voor het grootste deel verbonden met Andijk en Wervershoof, en daarin verbonden met ook zelf een groot gezin. Haar leven stond in het teken van haar kinderen. Ze was trots op allemaal, dankbaar, zorgzaam en blij. Dat was ze ook voor haar kleinkinderen en achterkleinkinderen, een kring van warme aandacht om haar heen. Ze heeft verdriet gekend in het verlies van kinderen, met de opgave om daarmee om te gaan, met diep geloof en overgave, niet klagend, de kracht van haar leven.

Op haar verdere levensweg werd haar levenskracht minder en was ze meer en meer gebonden aan huis. De zorgzaamheid van haar gezin was duidelijk aanwezig, vanuit de kinderen op haar gericht. Het deed haar veel. Er kwam een moment van een verhuizing naar Huize St.Jozef. Het was een stap, een overgang, als goed ervaren. De laatste tijd was ze moe, ook in herinnering en met invulling van de dagen. Toen was er het moment dat er stilte kwam over haar

leven, de voltooiing van een bemind, gelovig en geliefd leven. In Avondwake en Uitvaartliturgie was er het afscheid, met dankbare woorden, met daarna de begrafenis op het kerkhof, op 23 juni.

Op 28 juni 2005 is in Huize St.Jozef overleden **Cornelis (Cor) Botman**, op de leeftijd van 82 jaar. Amper 3 maanden na het overlijden van een geliefde moeder en oma, Gre Botman-Brieffies, kwam het overlijden van een beminde, sterke vader en opa, een hele verandering. De circulaire was volop herkenning in de woorden: 'Wat was hij sterk en arbeidzaam, wat heeft hij voor ons klaargestaan. Zijn zorg en liefde zullen wij nooit vergeten, van zijn verdriet alleen 't topje weten. Sterk en moedig droeg hij zijn lot, tot het afscheid van ons, 't welkom bij God'. Vader was hij van een groot gezin, verbonden met het Westfriese land, met het tuindersvak in de actieve jaren van zijn leven. Hij was een bekend persoon in onze gemeenschap. Met genoeg contacten kon hij invulling geven aan de dagen van zijn leven, ook in zijn levensavond. Altijd was er wel wat te beleven. De verhuizing naar Huize St.Jozef was een verstandig besluit in de voortgang van beider levensavond, voor moeder en oma vooral een verlichting. De mooie bewoning daar heeft te kort mogen duren. De pijn daarvan heeft vader Cor gedragen in deze laatste 3 maanden. Onverwacht kwam zijn eigen ziek-zijn in beeld, ernstiger dan het aanvankelijk leek. Zijn omgaan ermee was met een sterk geloof en vertrouwen, getuige de aanvangszin van de circulaire: 'Uit Gods handen ontving ik mijn leven, in Gods handen geef ik mijn leven terug'.

In Avondwake en Uitvaartliturgie was er het afscheid, met dank en herinnering verwoord. Op 2 juli was de begrafenis in het familiegraf, bij zijn echtgenote.

Op 3 juli 2005 is in het Nicolaas Verpleeghuis in Lutjebroek gestorven **Johannes Jacobus Anthonius (Jan) de Lange**, op de leeftijd van 83 jaar. 'In de maalstroom van de tijd hebben wij een huis van vrede gebouwd'. Dat was het treffende openingswoord van de circulaire. Er is herinnering aan een beminde echtgenoot, vader en opa, aan zijn waardigheid, intelligentie en brede belangstelling, aan zijn liefde voor zijn gezin. De maalstroom van de tijd, die was er in de onrust en voortgang van veranderingen, ervaringen, invulling van leven in de 2e helft van de vorige eeuw. Het was zijn kracht om zichzelf te blijven, om overeind te blijven met een eigen benadering, een vader met oprechte inslag. Het maakte hem bemind. In zijn levensavond kwam er 5 jaar geleden een opname in Huize Nicolaas in Lutjebroek. Het was onvermijdelijk in de situatie van dat moment, de ervaring van afhankelijkheid en zorg, van aanwezigheid en stilte, van bezoek en contact. Toch nog onverwacht kwam er stilte over zijn leven en verwerking van het afscheid in die dagen, met veel herinneringen. Deze vader, een

denker, een lezer met zijn mijmeringen, hij zou degene kunnen zijn die in het Boek Prediker werd genoemd in de Avondwake-lezing. Een man aan het woord die diep heeft nagedacht over de zin van het leven, over tegenstrijdigheden, over de vergankelijkheid ervan en het onbegrijpelijke onrecht in de wereld. Het beeld van de graankorrel in de aarde, gekozen in de Uitvaartliturgie, was herkenbaar in onze Westfriese wereld als beeld van zijn en ons levensweg.

In Avondwake en Uitvaartliturgie waren er deze en andere bijzondere woorden, vol herinnering en dank. Op 7 juli was de begrafenis op het kerkhof alhier.

Op 8 juli 2005 is op de leeftijd van 83 jaar overleden **Johannes Petrus (Jan) de Boer**. Herinnering is er aan een beminde vader en opa. Hij was gehecht aan de Kagerbos, zijn thuis, vertrouwde omgeving, graag binnen, graag buiten, in zijn tuin, uitdeler van groente aan de kinderen, trouwe gewoonte.

In 1954 gehuwd met Catharina Tesselaar zijn daar de kinderen geboren, 5 zonen. Een vader met 2 rechterhanden, een harde werker voor zijn gezin. Hij was een goede leerling op school. Dat vertaalde zich later in de manier van werken, heel accuraat, vakkundig. Men had hem graag in het werk, in het grondwerk of bollenbedrijf. In 1991 overleed zijn echtgenote, een hele verwerking. Lief en leed samen gedeeld, en weer verder proberen te gaan. 'Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat maar ook de sporen die je achterlaat'. Het was een sprekende tekst op de circulaire. Vader is veel onderweg geweest als we denken aan de vele fietstochtjes die hij gemaakt heeft. Hij hield nauwkeurig de kilometerstand bij. Daar had hij plezier in, op weg naar steeds meer. Hij heeft het lang volgehouden. In zijn laatste levensfase werd het minder en moeilijker, met zijn gezondheid, met de invulling van de dagen, de fiets bleef thuis. Tot de laatste dag betrokken bij zijn gezin, ging zijn wens in vervulling: in zijn eigen vertrouwde huis is hij gestorven, rustig en stil.

In Avondwake en Uitvaartliturgie was er verbondenheid, herinnering en dank, in woord en lied. De begrafenis was op 12 juli op het kerkhof, in het familiegraf.

Op 19 juli 2005 is in de 'Valbrug' in Medemblik gestorven **Mariëlle Ruiter**, op de jonge leeftijd van 28 jaar.

Groot is het meeleven geweest in die dagen van afscheid en verwerking. Bijzonder waren de woorden op de circulaire: 'Altijd vrolijk, altijd blij, nooit eens klagen, zo was jij. Altijd anderen, om je eigen leed geen verdriet. Je dacht nooit aan jezelf, want zo was je niet'. En die andere woorden: 'Lang hebben we mogen genieten van haar humor, genegenheid en

gezelligheid, maar nu moeten wij afscheid nemen van onze onvergetelijke dochter en mijn lieve zus'.

5 jaar geleden was er een terugslag in gezondheid. Ze had toen haar eerste stappen gezet in de zorg voor anderen, een zorg die gestalte kreeg in het Nicolaas Verpleeghuis in Lutjebroek. Het is de tijd geworden van meer en meer moeten inleveren, van aanpassingen. Eerst thuis, daarna een opname in Huize Lindendael in Hoorn. Het werd 3 jaar geleden de 'Valbrug' in Medemblik. Haar verlangen, vervuld naar iets eigens: eigen huis, kamer, keuken, slaapkamer, telefoon. Het zijn bijzondere jaren geworden. Ernstig, slopend is haar ziek-zijn geweest, maar ver daarbovenuit is er dat ándere: de manier waarop zij ermee is omgegaan, zoals zij een weg is gegaan, een weg heeft geweest. Het heeft veel indruk gemaakt op allen om haar heen, dichtbij en verder weg. Die herinnering mag een troost zijn bij de verwerking van Mariëlle's heengaan, met overgave, geduld en innerlijke kracht.

In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen. Vele jaren was Mariëlle lid van het A.O.W.-Jongerenkoor. Met zang was het koor in beide vieringen aanwezig, een kring van vriendschap om haar heen. Op 23 juli hebben we haar gebracht naar haar laatste rustplaats op het kerkhof.

Op 20 juli 2005 is in het Nicolaas Verpleeghuis in Lutjebroek overleden **Petrus Albertus (Piet) Meester**. Hij bereikte de bijzondere leeftijd van 104 jaar, bijna 105.

In het jaar 1900 geboren betekent, dat deze vader, grootvader en overgrootvader een levensweg is gegaan die precies samenviel met de vorige eeuw. Dat is, met alles wat deze jaren bij ons oproepen, zoals ze zijn geweest, zoals mensen daarin hebben gestaan: het meemaken van oorlogen, sobere jaren, grote veranderingen, uitvindingen tot in de wereld van onze dagen. In Wervershoof geboren volgde er een verhuizing naar Andijk. En weer later een terugkeer naar Wervershoof. Lief en leed was er in het gezin dat er is gekomen, met een goede en zorgzame vader en moeder in hun midden. Moeder was Elisabeth Tiet. In 1962 was er het onverwachte overlijden van deze moeder, een hele slag. In 1970 volgde zijn huwelijk met Emmerentiana de Boer. Alleen was maar alleen, voor beiden. Een nieuwe verbintenis gaf een gedeelde zorgzaamheid, een thuis voor elkaar. Het heeft 14 jaar mogen duren, met de laatste jaren in Huize St.Jozef. Na het overlijden van zijn echtgenote bleef Huize St.Jozef een goede plek voor verzorging en contact. Nog lang zijn het goede en vitale jaren geweest. De 100ste verjaardag was bijzonder, een groot feest. Nog bijna 5 jaar zijn erbij gekomen. Een opname in Huize Nicolaas was in de laatste weken nodig. Daar kwam er stilte over een leven van vele, vele jaren. In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we waardig en met respect afscheid

genomen. De begrafenis was op 25 juli op het kerkhof te Andijk-West, in het familiegraf.

Op 23 juli 2005 is overleden **Afie Kaarsemaker-Nieuweboer**, op de leeftijd van 81 jaar. Het was in Huize St.Jozef waar zij de laatste jaren van haar leven heeft gewoond, met goede verzorging. Haar geboortedag was op 15 november 1923, in de Kagerbos. In haar jonge leven trouwde ze met Arie Kaarsemaker. Op weg naar een gezin was er de zorg en het verdriet dat 2 kinderen die er kwamen heel vroeg in hun leven zijn gestorven. Haar echtgenoot is ook niet oud geworden. Hij stierf, vrij onverwacht, na het jubileum van hun eigen zilveren huwelijksfeest, een hele verwerking. Ze waren intussen naar Hoorn verhuisd. Het leven loopt zoals het loopt, dat wordt wel eens gezegd. Haar naam, haar leven, als huisgenote verbonden met Cor Sijm en zijn gezin, dat werd een volgende fase in haar leven. Het klikte. Ze was welkom. Ze bracht mee, wat vanuit haar persoon zo waardevol was: een positieve kijk op het leven, humor, gastvrijheid, gezelligheid. Ze hield van zang en muziek, van orgel en piano. Het kwam van pas in een muzikaal gezin. Eens was er het moment van opnieuw een afscheid, door het overlijden van haar huisgenoot. Een laatste verhuizing was vanuit Lutjebroek naar Wervershoof, naar Huize St.Jozef. Het zijn goede jaren geweest, dichtbij haar zus Truus. Ze voelde zich thuis. In de laatste tijd kwam er vermindering van levenskracht, behandeling in het ziekenhuis en verdere teruggang. Op 23 juli kwam er stilte over haar leven. In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen, met dank en respect om haar leven. De crematie was op 27 juli in Hoorn.

Op 25 juli 2005 is overleden in Lutjebroek **Agatha Maria (Aat) Manshanden-Hoogland**. Ze bereikte de leeftijd van 78 jaar.

Herinnering is er aan de laatste tijd van haar leven, met verzorging gedurende 4 jaar in Huize Nicolaas. Verpleeghuizen, verzorgingshuizen, het is goed dat zulke huizen er zijn, met opvang en verzorging, in afwisseling en zo goed mogelijk een juiste sfeer scheppen. Zoals meer gebeurt, zo mogen we het herkennen in de keuze van de circulaire-woorden: 'Beetje bij beetje moesten wij elkaar verlaten, ik kon niet meer zo goed met je praten. De stilte deed vaak zeer, het kon niet meer zoals vroeger zijn. Maar nu je voorgoed bent weggegaan, zeg ik dank voor al wat je voor mij hebt gedaan'. Herinnering is er daarin aan vele levensjaren. Herinnering aan een gastvrije echtgenote, open huis, voor ieder een plaats, een woord, of logeerdagen. Een huis vol herinneringen in wat nijvere handen deden in haken, breien, borduurwerk. Op Onderdijk liggen de meeste jaren wat betreft het wonen. In Wervershoof daarna bijna 20 jaar. Man en vrouw, Piet en Aat samen, onafscheidelijk in de goede jaren

die er in hun leven zijn geweest. Maar ook samen in de mindere, laatste jaren die er zijn gekomen, van moeten inleveren, afhankelijkheid en kwetsbaarheid. Wederzijdse trouw ten einde toe. In de Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen in onze kerk. De begrafenis was daarna op het kerkhof, op 29 juli. Zij moge rusten in vrede.

Op 16 augustus 2005 is onverwacht overleden **Petrus Johannes Maria (Piërre) Neefjes**, op de jonge leeftijd van 44 jaar.

Het bericht van zijn overlijden, tijdens het beoefenen van zijn geliefde sport, fietsen, in de omgeving van zijn woonplaats Groot-Ammers, was een schok, gaf groot verdriet, niet voor te stellen. Jong, sportief leven, in één moment afgebroken.

Het zijn voor zijn echtgenote Annelies, voor de kinderen, familie en vele goede vrienden intense dagen geweest van verwerking, verbondenheid en van voorbereiding op de afscheidsvieringen. Vanuit Groot-Ammers was er de gerichtheid op Wervershoof, thuishaven van beide families, op de St.Werenfriduskerk hier.

De kracht van samen was voelbaar door aanwezigheid van velen, in beide vieringen, ook vanuit Groot-Ammers. De kracht van samen kwam naar voren in bijzondere gedachteniswoorden vanuit gezin en familie. Het leven van Piërre kwam naar voren in het in memoriam, nabij en herkenbaar. Er waren extra bloemen aangeboden; de versiering was in een passende kleurenvariatie. Een beeld werd geschetst van zijn persoon, zijn functie en betekenis in het Campinabedrijf, over vele jaren. Een andere benadering was er op het sportieve vlak, zijn welkome plaats binnen de fietsclub, ontspanning, vriendschap en plezier.

Dat alles mag in en vanuit deze dagen troost geven, extra kracht voor de verdere tijd van verwerking. Zo waren we samen in twee bijzondere vieringen en hebben we deze beminde echtgenoot en vader, zoon, broer, zwager en oom en goede vriend voor velen hier, op 20 augustus naar zijn laatste rustplaats gebracht, in Westfriese aarde.

GEDOOPT

Fleur Anne en Marena Afra, dochters (tweeling) van Dick en Marjan Kuin-Sijbrandij.

Shamaya Jolanda Maria, dochter van Thijmen Breure en Priscilla Simons.

Isabel Lianne Divera, dochter van Wilfried en Petra van Galen-Korver.

Gennaro Christiano Frank, zoon van Frank en Cindy Neefjes-Caldeira.

Sanne Catharina Maria, dochter van Dirk en Tineke de Haan-Langius.